

הנחיה מס' 5.12 - בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	9 דצמבר 1991; 2 ינואר 1994; 19 ינואר 1998; 9 פברואר 1998

5.12 בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

1. סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)¹ קובע:

"נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה".
2. סעיף 62 לחוק קובע כי:

"על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה".
3. מנוסח החוק עולה כי יש לקיים את הכרעת הדין בטרם חלפו תשעה חודשים, ומשזו התקיימה אין עוד צורך בהארכת המעצר על ידי בית המשפט העליון, גם אם חולפת תקופה נוספת עד לשמיעת גזר הדין.
4. במקרים אלה אין צורך לפנות לפרקליטות המדינה כדי שזו תבקש את הארכת המעצר, אך על הפרקליט המטפל בתיק לעדכן מיידית את שב"ס כי נתקבלה הכרעת הדין ולהעביר העתק ממנה אליהם.
5. לא כך הם פני הדברים כאשר הכרעת הדין נתקבלה לאחר שכבר חלפו תשעה החודשים, ובית המשפט העליון האריך את תקופת המעצר בהחלטה נפרדת. במקרה כזה יש לחזור ולבקש מבית המשפט העליון הארכה נוספת של תקופת המעצר עד למועד מתן גזר הדין; ראו עניין **בסטקר** וכן עניין **איבדיוב**.²
6. יצויין, כי נושא זה ידון במסגרת שינויים אפשריים המוצעים בחוק.
7. אשר לאופן הגשת הבקשה להארכת המעצר. פעמים רבות מועברות לטיפול פרקליטות המדינה המלצות להגשת בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, רק ימים ספורים לפני תום תקופת המעצר.

¹ חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ס"ח 338.

² בש"פ 744/98 מדינת ישראל נ' **בסטקר** (לא פורסם, 4.2.1998); בש"פ 433/98 מדינת ישראל נ' **איבדיוב**, פ"ד נב(1) 592 (1998).

הנחיה מס' 5.12 - בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	9 דצמבר 1991; 2 ינואר 1994; 19 ינואר 1998; 9 פברואר 1998

8. הדבר גורר הן ביקורת קשה מצד שופטי בית המשפט העליון, שנמנעת מהם ללא כל הצדקה נראית לעין האפשרות לקבוע את הדיונים בבקשות אלה באופן מסודר, והן קשיים מיותרים בקיום ברורים חיוניים בקשר לתיקים אלה והקצאת פרקליטים לייצוג המדינה מפאת לחץ הזמן שנוצר ללא כל צורך.

9. כידוע, תשעת חודשי המעצר אינם מסתיימים באופן פתאומי, ואין כל הצדקה להגשת הבקשה לבית המשפט העליון ברגע האחרון.

10. לפיכך, יש להעביר המלצות להגשת בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לא יאוחר משבועיים לפני סיום תקופת המעצר.

11. המלצה להגשת בקשה להארכת מעצר תכלול את החומר הבא:

א. כתב אישום.

ב. הבקשה המקורית למעצר והחלטת המעצר.

ג. כל הבקשות וההחלטות שניתנו בעניין המעצר משלב הגשת כתב האישום (עיונים חוזרים, בקשות קודמות להארכת תקופת המעצר וכדומה).

ד. גיליון הרשעות קודמות של הנאשם.

ה. פירוט השתלשלות העניינים בכל הנוגע לקצב שמיעת המשפט, כולל דחיות וביטולים של ישיבות והסיבות לכך.

ו. פירוט הישיבות הקבועות בעתיד ואם אין - מה הסיבה לכך.

ז. דיווח על השלב שאליו הגיעה שמיעת המשפט והערכת הפרקליט המטפל ביחס לזמן הדרוש עד למתן פסק הדין.

ח. שם הסניגור, כתובתו ומספר הטלפון שלו.

ט. אם ניתנה הסכמה להארכת המעצר בכתב (במכתב או בפרוטוקול הדיון במשפט) יש לצרף ההסכמה.

י. אם ניתנה הסכמה בעל פה להארכת המעצר, יש לפרט בדיוק את הנסיבות (מתי ניתנה ההסכמה, באוזני מי וכו').

12. כמו כן, ובמידת האפשר, יצורפו להמלצה תיק המשטרה ותיק הפרקליטות.